

כולל
תיקון
הכללי



חייך: שוה זהב



הצדיק מיכנאל זי"א

breslevcity.co.il



מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית



ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב



בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

חִיּוּךְ שְׂוֵה זֶהָב

יחזק ויאמץ את נשמות ישראל להיות תמיד
בשמחה, ולקבל את פני חברו בסבר פנים יפות,
ותמיד שיהיה חיוך על פניו.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובב"א





קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**



ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א



ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א



קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

חִיּוּךְ שְׂוֵה זֶהָב

א.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי! כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(אבות א, טו): וְהוּי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֹבֵר פְּנִים יְפוֹת;
שְׂצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל אָדָם שְׂפּוֹגְשִׁים בְּחִיּוּךְ וּבְפָנִים
שׁוֹחֲקוֹת, וְאֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֹּו שֶׁל
אָדָם שְׂמְקַבֵּל אֶת הַזּוּלָת בְּפָנִים יְפוֹת וּבְחִיּוּךְ, כִּי מִסְתּוֹכְבִּים
כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂבוֹרִים וּרְצוּצִים, מֵרַב
צָרוֹת וְיִסּוּרִים שְׂעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁהֵם מֵיֵאָשִׁים מַחֲיִיָּהֶם,
וְנִדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְעַנֵּן בָּהֶם, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָם
יּוֹתֵר, כִּי הֵם מֵרְגִישִׁים אֶת עֲצָמָם לְלֹא כְּלוּם, וְאֵין לָהֶם יַחַס
מְשׁוּם בְּרִיָּה, אֲשֶׁר זֶה מְדַכָּא אוֹתָם יּוֹתֵר וְיּוֹתֵר, וְהֵנָּה אַתָּה
בָּא, אֱהוּבִי, בְּנִי! עִם חִיּוּךְ עַל פְּנִיךָ, וְאַתָּה מְקַבֵּל אֶת כָּל
אֶחָד בְּסֹבֵר פְּנִים יְפוֹת, אַתָּה מִמֶּשׁ הַצֵּלָת בֶּן אָדָם מִלְּהֶתְאָבֵד,
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת
שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי הָאָדָם שְׂפָגֵשׁ אוֹתְךָ, וְהַקְּדָמְתָּ לוֹ שְׁלוֹם בְּחִיּוּךְ

על פְּנֵיךָ, פְּתָאם מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ שֶׁהוּא גַם-כֵּן שְׁוֹה מִשְׁהוּ, וּמִמֶּשׁ הַחֵיִית אֹתוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הָאֵם זֶה הִיָּה כָּל-כֶּף קֶשֶׁה לָךְ לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַזּוֹלָת בְּחִיּוּף?! הָאֵם עָלָה לָךְ כֶּסֶף לְחִיָּךְ לַזּוֹלָת?! וְלָכֵן לָמָּה לֹא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה תְּמִיד לְכָל בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי בְּסֵבֶר פְּנִים יְפוֹת וּבְחִיּוּף עַל הַפְּנִים, שְׁבֹזָה אֶתָּה מִגְּבִיָּה וּמְצִיל בְּנֵי אָדָם מִמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאַבְדוֹת, אוֹ אֶתָּה מִגְּבִיָּה אֲנָשִׁים שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים וּמֵיֶאֱשִׁים מַחִיָּהֶם, וְעַם הַחִיּוּף שְׁלָךְ אֶתָּה מְכַנִּים בָּהֶם תִּקְוָה לְחַיּוֹת, וְעֵשִׂית לָהֶם אֶת הַיּוֹם שְׁלָהֶם. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֶהוּבִי, בְּנֵי! שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְקַבֵּל אֶת הַזּוֹלָת עִם פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁגַם עֲלֶיךָ עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, צְרוֹת וְיִסוּרִים, עִם כָּל זֹאת אִם תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְחִיָּךְ לְכָלֶם, וְלְקַבֵּלֶם בְּסֵבֶר פְּנִים יְפוֹת, זֶה יַעֲזוֹר לָךְ גַּם-כֵּן לְצֵאת מֵהַצְּרוֹת שְׁלָךְ, וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכָל הָאָדָם (מְשָׁלִי כו, יט): "כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", וּפִרְשׁ רַש"י: כַּמִּים הִלְלוּ, הַפְּנִים שְׁאֶתָּה מֵרָאָה לְתוֹכֵן - הֵן מֵרְאוֹת לָךְ, כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם, חִבְרוּ לְפִי מָה שְׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁחִבְרוּ אוֹהֲבוּ, כֵּן הוּא מֵרְאָה לוֹ פְּנִים. וְכֵן הוּא בְּפִרוּשׁ רַש"י (יְבֻמוֹת קיז.): כַּמִּים הִלְלוּ, שְׁאָדָם צוֹפֶה בְּהֵן וְרוֹאָה בָּהֶם פְּנִים כְּפָנָיו, אִם הוּא שׁוֹחֵק - הֵן שׁוֹחֲקוֹת, וְאִם

הוא עוקם - הן עקמות, כן לב האדם לאדם האחר, אם הוא אוהב את זה, גם זה הוא אוהבו, ואם הוא שונא את זה, גם הוא שונאו; וכן הוא (מדרש משלי כז): כמים הפנים לפנים, וכי מים פנים יש להם, אלא מה תלמוד לומר? מה המים הללו אתה נותן אותם בכלי ומסתפל בהן, והן נראין לך, כך לב האדם לאדם, הינו כדגמת ראי, איזה פרצוף שתראה נגד הראי, תראה את זה חזרה, כמו כן כשאדם מקבל את כלם בסבר פנים יפות, ומחייך להם, כן יראה חזרה, כי אם אתה שבור, אהובי, בני! ועוברים עליך צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ונדמה לך, שאף אחד אינו מענין בך, ואתה שבור ורצוץ ביאוש ובדכאון, ואף אחד אינו נותן לך תשומת לב, ומרים לך החיים מאד, אם תרגיל את עצמך לקבל את פני הזולת בסבר פנים יפות, ועם חיוף על פניך, תראה שגם הזולת יקבל אותך בחיוף ובסבר פנים יפות, ובזה תרויח שני דברים: הן החיית את עצמך, כי אתה רואה שבן-אדם נותן לך תשומת-לב ומחייך אליך, והן הצלת והחיית אדם אחר. ולכן למה, אהובי, בני! לא תרגיל את עצמך לחייך לכלם, ולקבל את כלם בסבר פנים יפות, ואם תתנהג כך, אזי עולמך תראה בחיוף, ותהיה הכי מאשר. נסה את זה, ותוכח ותתודע איך "חיוף שוה זהב".

ב.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי! אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יִפֶּה כְּמִי שְׁמַקְבֵּל אֶת פְּנֵי הַזּוּלָת בְּסִבְר פְּנִים יְפוֹת וּבְחִיּוֹף, כִּי זֶה שְׁוה יוֹתֵר מְכָל דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הוּלֵךְ לוֹ אָדָם שְׁבוּר וְרִצּוֹן וּמִיָּאֵשׁ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ עוֹלְמוֹ חָרַב בְּעָדוֹ, וְאֵין מִי שִׁסְתַּכַּל עָלָיו, וְאֵין מִי שִׁיתֵּן לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב שֶׁהוּא כָּל כֶּךָ צָרִיף, וְהֵנָּה בָּא לְפָנָיו אָדָם עִם חִיּוֹף רָחַב עַל הַפְּנִים, וּמְקַדִּים לוֹ שְׁלוֹם, בְּזֶה, אֱהוּבִי, בְּנִי! הַצֵּלְתָּ אֶת הָאָדָם הַזֶּה מִמָּוֶת לְחַיִּים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְזֶה שְׁוה יוֹתֵר מְכָל הַכֶּסֶף שְׁבַעוּלָם, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא.): אֵין עֲנִי אֱלֹא מִדַּעַת, מִי שֶׁאֵין לוֹ שְׁכָל וְדַעַת, וְהוּא צָרִיף תְּשׁוּמַת-לֵב מִהַזּוּלָת בְּקַבִּיעוֹת, זֶה נִקְרָא עֲנִי הֵכִי גְדוֹל, כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא נִצְרָף לְכַרְיֹוֹת, וּלְאָדָם כְּזֶה שֶׁנִּקְרָא עֲנִי מִדַּעַת, הֵינּוּ שֶׁתְּמִיד מִחֲפֹשׁ אֶת הַתְּשׁוּמַת-לֵב מִהַזּוּלָת, לֹא יַעֲזֹר אִם תִּתֵּן צְדָקָה אוֹ עֲזֹר כֶּסֶפִּי, כִּי הוּא צָרִיף רַק חִיּוֹף, וּלְקַבְּלוֹ בְּסִבְר פְּנִים יְפוֹת, וְזֶה שְׁוה כְּבָר יוֹתֵר מְכָל הוֹן דְּעֵלְמָא שֶׁתִּתֵּן לוֹ, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת קִיא.): עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית מֵט, יב): "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב", טוֹב הַמְּלָבִין שְׁנַיִם לְחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקֵהוּ חֶלֶב, שֶׁנֶּאֱמַר: "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב", אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֱלֹא לְבוֹן שְׁנַיִם;

בְּזֶה שְׂאָדָם מֵרָאָה לְזוּלָת אֶת הַשְּׁנִיִּים הַלְכָנוּת שְׁלוֹ עִם חִיּוּף רָחֵב עַל הַפָּנִים, וּמְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וּכְמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מֵא, א'): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמִכְנִים שְׁכָל בְּדֵל, כִּי עָקַר הַדְּלוֹת וְהָעֲנִיּוֹת שֶׁל הָעֲנִי - מִדַּעַת, שֶׁהוּא צָרִיף תְּשׁוּמַת-לֵב מִהַזּוּלָת, וְלוֹ כָּפָר לֹא תוֹעִיל נְתִינַת צְדָקָה אוֹ עֵזֶר כְּסָפִי, הוּא צָרִיף סֵף הַכֹּל יַחַס וְתְשׁוּמַת-לֵב, וְלִכֵּן, אֶהוּבִי, בְּנִי! בְּזֶה שְׁתַּלְבִּין אֶת שְׁנִיף לְהַזּוּלָת, וְתַחֲיֵף לוֹ, זֶה שְׁוֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכֶּסֶף. וְלִכֵּן רֵאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְהַקְדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם, וּכְמוֹ שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת יז): אָמְרוּ עָלָיו עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי, שֶׁלֹא הִקְדִּימוּ אָדָם שָׁלוֹם מֵעוֹלָם, אֲפִלּוּ נִכְרִי בְּשׁוֹק; כִּי אֶת כָּלֵם הַקְּדִים בְּשָׁלוֹם עִם חִיּוּף, וְקִבַּל אֶת כָּלֵם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאֶת זֶה הִחְדִּיר בְּתַלְמִידָיו, וְלִכֵּן לָמָּה לֹא תַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ, אֶהוּבִי, בְּנִי! לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַזּוּלָת בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּבְחִיּוּף עַל הַפָּנִים, וּבְזֶה עוֹלָמָךְ תִּירַשׁ בְּחִיּוּף, כִּי אִתָּה פְּשוּט מִצִּיל בְּנֵי אָדָם מִהַתְּאֲבָדוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן מג): עַל-יְדֵי שְׁמִחָה יְכוֹלִין לְהַחֲיִית אָדָם אַחֵר; כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם, שֵׁישׁ לָהֶם יְסוּרִים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵי אֲפֻשֶׁר לָהֶם לְסַפֵּר מָה שֶׁבִלְבָּם, וְהֵם הָיוּ רוֹצִים לְסַפֵּר אֶת

כָּל מָה שְׁמַעִיק לָהֶם, אֲךָ אֵין לָהֶם בְּפָנַי מִי לְסַפֵּר וּלְהַשִּׁיחַ עִמּוֹ, אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְכֶם, וְהֵם הוֹלְכִים מְלֵאֵי יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת, וּכְשָׁבָא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת וְחִיּוּף עַל הַפָּנִים, הוּא יִכּוֹל לְהַחֲיוֹתָם מִמָּוֶה, וּלְהַחֲיוֹת אָדָם אֵינוֹ דְּבַר פְּשׁוּט, אֲלֵא הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ.ב.): מֵהֵנִי תָרִי בְּדַחִי, שְׁזָכוּ לְמָה שְׁזָכוּ, עַל-יְדֵי שֶׁהָיוּ מְשַׁמְחִים בְּנֵי אָדָם; הֵינּוּ שֶׁהָיוּ שְׁנֵי בְנֵי אָדָם, שֶׁדָּרְכָם הִיטָה לְבִדּוּחַ וּלְשִׁמְחָה אֵת הַבְּרִיּוֹת, וְאָמַר אֵלֵיהֶן הַנְּבִיא לְרַבִּי בְרוּקָא, שְׁאֵלוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים, הֵם זֹכִים וּמְבַטְחִים לְהִיּוֹת בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן, אֶהוּבִי, בְּנֵי! לְמָה לֹא תִכְנִיִּס אֵת עַצְמְךָ בְּמַצְוֶה רַבָּה זֶה - לְקַבֵּל אֵת פְּנֵי הַזּוֹלָת בְּשִׁמְחָה וּבְסִכּוּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְחִיּוּף רַחֵב, הֵאֵם זֶה עוֹלָה לְךָ כֶּסֶף לְחִיּוּף לְזוֹלָת וּלְשִׁמְחוֹ? ! הֲלֹא עוֹלָמְךָ תִּירַשׁ בְּחִיּוּף, כִּי אֵתָּה מְחִיָּה בֶן-אָדָם, וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁתַּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן זְכוּר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר "חִיּוּף שְׁוֹה זֶהָב".

ג.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי! אֲשֶׁר בְּזָה הָעוֹלָם מְסִתּוּבְכִים בְּנֵי אָדָם שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, מֵיֵאֲשִׁים וּמְדַכְּאִים, וְאֵין לָהֶם אֶף אֶחָד שִׁיחֲזִק אוֹתָם, וְלָכֵן רְאֵה לְהַכְנִיִּס אֵת עַצְמְךָ בְּמַצְוֶה זֶה - לְחֲזִק וּלְעוֹרֵד וּלְשַׁמַּח אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְּׁבוּרִים

והרצוצים, ותעשה לעצמך קביעות חק ולא יעבר, שבכל יום אתה מכרח לחזק כמה אנשים, וזו מצוה רבה מאד, ומי שעוסק בזה, מוחלים לו על כל עוונותיו, כי הקדוש-ברוך-הוא מתפאר עם בר ישראל שזוכה לחזק ולעודד את נשמות ישראל, ופועל אצלו יתברך שימחלו את עוונות נשמות ישראל, כמאמרם ז"ל (במדבר רבה, פרשה טז, סימן כח): אמר הקדוש-ברוך-הוא למשה, אכלה אותם מלפני, אמר לפניו: רבון העולם, אתה מאריך אף, ועבד אם יהיו מעשיו טובים, ויהא שומע לרבו, ויהא רבו מסתכל בו בסבר פנים יפות, אין מחזיקין לרבו טובה, ואימתי הם מחזיקין? בזמן שהעבד של תרבות רעה, ורבו מסתכל בו בסבר פנים יפות, כך אתה אל תבט בקשה ערפם, שנאמר (דברים ט', כז): "אל תפן אל קשי העם הזה", אמר לו הקדוש-ברוך-הוא: בשבילך אסלח להם, שנאמר (במדבר יד, כ'): "ויאמר ה' סלחתי כדברך"; הרי שלך לפניך, שאם מקדימים את פני הזולת בסבר פנים יפות, אפלו שחטא, זה השבח הכי גדול. ולכן ראה, אהובי, בני! לעסק בעסק הקדוש והנורא הזה, לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, ולקרבים אליו יתברך, כי הוא יתברך מתפאר עם בר ישראל שמחזיר בני אדם בתשובה, כמוכא (זהר תרומה קכח): תא חזי [בא וראה] כל מאן דאחיד בידיא

דְּחִיבָא [כָּל מִי שְׁאוּחוּ בִיּוֹדֵי חִיבִים], וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק
 אַרְחָא בִישָׂא [וְהוּא מִשְׁתַּדַּל שְׁיַעֲזֹבוּ אֶת דְּרָכָם הֲרַעָה], אִיהוּ
 אִסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא
 [הוּא עוֹלָה בְּשֵׁלשׁ מִדְּרָגוֹת מַעְלָה מַעְלָה, אֲשֶׁר אַף בְּנֵי-אָדָם
 לֹא עָלָה], גְּרִים לְאִכְפִּיא סְטָרָא אַחְרָא [הוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ
 אֶת הַסְטָרָא אַחְרָא], וְגְרִים דִּי־סְתַלַּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִיקְרִיָּה
 [וְגוֹרֵם שְׁיִתְעַלָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַבּוּדוֹ], וְגְרִים לְקִימָא
 כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא [וְגוֹרֵם לְהַחְזִיק וּלְקַיֵּם אֶת
 כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא], וְעַל הַאי בַר נָשׁ כְּתִיב
 (מְלָאכִי ב', ה'): "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם", וְזָכִי
 לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי [וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו], וְזָכִי בְּהַאי
 עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי [וְזוֹכָה לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא],
 כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא
 דְאַתִּי [כָּל בְּעֵלֵי דִינִים לֹא יְכוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא], עָאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בְּיָדֵיהּ
 [וְהוּא נִכְנָס בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁעָרִים, וְאִין מִי שְׁיִמְחָה בְּיָדוֹ], וְעַל
 דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קיב, ב'): "גִּבּוֹר בְּאָרְץ יְהִיָּה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל
 יִבְרָךְ, הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד, זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אוֹר
 לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'; הַרִי שְׁלֵף לְפָנָיְךָ, אֵל מַה הָאָדָם זוֹכָה כְּשֶׁמְקַרֵּב
 רְחוּקִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר

עמו בעולם הזה ובעולם הבא. ולכן למה לא תעסק, אהובי, בני! במצוה היקרה הזו לקרב נשמות ישראל אליו יתברך, ולחזקם ולעודדם ולשמחם, אשר אין עוד זכות יותר גדולה מזו אצלו יתברך. ועקר הדרך לקרב את הזולת אל תחת כנפי השכינה, הוא רק על-ידי שתקבל את פניו בחיוף זהב ובסבר פנים יפות, ובזה אתה מקרבו אל השכינה. ולכן אשאל אותך - האם אין "חיוף שוה זהב" !

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני! כשאדם מחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד, אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, כי (חלי' ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה, אדם אינו מקבל מפה קטנה באצבע קטנה, אלא אם-כן מכריזין קדם למעלה; כי אין דבר כזה טבע, מקרה ומזל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית, אזי על-ידי ידיעות אלו אדם תמיד שמח, ואין לו שום טענות על אף בריה שבעולם, אפלו על אלו הרשעים המצערים ומציקים לו, ומקניטים ומחרפים ומבזים אותו, כי הוא יודע שהכל ממנו יתברך, כמו שאמר דוד המלך בשעה שקללו שמעי בן

גָּרָא (שְׁמוּאֵל-ב' טז, י'): "מָה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרִיָה, כִּי יִקְלַל וְכִי הִנְיִ"ה אָמַר לוֹ קָלַל אֶת דָּוִד, וּמִי יֹאמֶר מִדּוּעַ עָשִׂיתָה בֶּן גִּוֹי, אוֹלֵי יִרְאֶה הִנְיִ"ה בְּעֵינַי, וְהִשִּׁיב הִנְיִ"ה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה"; כִּי דָוִד הִמְלִיךְ שִׁבְחָם וְתִשְׁבַּחָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהַחֲדִיר בְּאַנְשָׁיו, שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה טַבֵּעַ, מִקְרָה וּמְזֹל, אֲלֵא אִם אֶחָד מִבְּזֵה וּמִקְלָל אוֹתָךְ, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִם יִשְׁתַּק וְלֹא יַעֲנֶה לְמַחְרָפוֹ וְלְמִבְזּוֹ דְּבַר, וְיִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְיִחְזִיר לוֹ טוֹבָה תַּחַת הַקְּלָלָה שֶׁמְקַלְלִים אוֹתוֹ. וְלִכֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי! רֵאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְיִהְיֶה חִיוֹף עַל פְּנֶיךָ, וְתִקְבַּל אֶת כָּלֶם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, אֲפִלוּ אֵלּוּ שְׂמֻצִיקִים וּמִצְעָרִים אוֹתָךְ, שְׂתַק שְׂתַק, אֶהוּבִי, בְּנֵי! וְאֵל תַּעֲנֶה לָהֶם, וּבְזֶה תִּזְכָּה בּוֹ בְּרַגַע לְהַפְלִל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ וְשׁוֹתֵק, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), זֶה עֵקֶר תְּשׁוּבָתוֹ - שְׂיִדֵּם וְיִשְׁתַּק לְמַחְרָפֵי וְלְמִבְזֵי נַפְשׁוֹ, וּבְזֶה זִוְכָה לְהִיּוֹת אָדָם הַזִּוְכָה לִישֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, הֵינּוּ שְׂמֻמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ רוֹחֲנִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל הַטַּבֵּעַ נִכְנָס תַּחַתּוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזִּוְכָה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲלֵא הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחַח בְּחֶלְקוֹ, וְחִיוֹף גְּדוֹל עַל פְּנָיו, וּמִקְבַּל אֶת כָּלֶם בְּסִבָּר פְּנִים

יפות, אָפְלוּ אֶת שׁוֹנְאָיו, אֲזַי יֵדַע וַיְהִיָּה בְּטוֹחַ, שְׁמוּחֲלִין לוֹ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְעַכְשָׁו אֲשָׁאל אוֹתָךְ: הָאֵם אֵין ה"חִיּוּף שְׁוֹה
זָהָב" ?!

ה.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבִי, בְּנִי! שְׁהִסְמִ"ךְ־מ"ם מִתְּפַשֵּׁט
עַכְשָׁו מְאֹד בְּעוֹלָם עִם תְּאֹת נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּכְבָר
מְגִיל צְעִיר מְלַמְּדִים אֶת הַיְלָדִים אֵיךְ לְחַטֵּא וּלְפָגֵם בְּבְרִיתָם,
וְזֶה מְכַנֵּס בְּהֵם דְּכַאוֹן פְּנִימִי, כִּי הַתְּאֹהָ הַמְּגַנָּה שֶׁל נְאוּף
מְטַמְּטֶמֶת אֶת הַמֶּחַ, וּמְעַקְמֶת אֶת הַלֵּב, וּמְכַנִּיסָה בְּהֵם מְרִירוֹת
וְעִצְבוֹת, כִּי הַחַטֵּא הַמְּגַנָּה שֶׁל פָּגֵם הַבְּרִית בָּא מִהֶקְלָפָה
שְׁנִקְרָאת יְלָלָה וְכוּ', שְׁכָל עֶסְקָה רַק לְהַחֲדִיר בְּבְנֵי אָדָם
עִצְבוֹת וּמְרִירוֹת וַיֵּאוּשׁ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁמִשְׁקַע בְּתְאֹת נְאוּף,
יֵשׁ לוֹ נְטִיָּה גְדוֹלָה לְהַתְּאָבְדוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָן, וּמִסְתּוֹכֵב מְאֹד
מִתְּסַכָּל, כִּי הַחַטֵּא הַזֶּה הוֹרֵס אֶת הַמֶּחַ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֵין עֲצָה
אַחֲרַת, אֲלֵא לְהַכְנִיס בְּהֵם שְׁמָחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּכָר שְׁבוּנָה
אֶת הַמֶּחַ וּמְצִיל אֶת הָאָדָם מִתְּאֹת נְאוּף - כְּמוֹ הַשְּׁמָחָה, וְלִכֵּן
תִּתְּבוּנָן, אָהוּבִי, בְּנִי, וְתִרְאָה, שְׁאָדָם שֶׁהוּא תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה,
הוּא נִמְצָא בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב, וְזוֹכֵה לְמֶחַ נְקִי, וּמְשִׁתּוֹקֵק מְאֹד
לְהַשִּׁיג רוּחְנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי זֶה הַתְּאֹהָ שְׁלוֹ - לְהַתְּעַנֵּג בְּנַעַם זִיו

שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תְּאוּה וּתְשׁוּקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, שְׁאָדָם מְשִׁיג בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ, שֶׁהוּא יִתְבַרֵךְ נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִבּוֹ בּוֹעֵר אַחֲרָיו יִתְבַרֵךְ בְּתַבְעֵרָה עֲצוּמָה מְאֹד, וְרוֹצֵה רַק לְהַכִּיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְשִׁיג בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׁדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, עַד שֶׁנִּפְתַּחֲחִין לְפָנָיו עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, וְתַמִּיד צְרוּפֵי הַיְוִי"ה לְנֶגֶד עֵינָיו, וּמִיַּחַד יַחֲוִדִים קְדוּשִׁים, שְׂאָף בְּרִיָּה אֵינָה יוֹדַעַת מְזֵה, וְכֵל זֶה בָּא כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי תַאֲוֹת נְאוּף, וְאֵינוֹ מְהַרְהֵר שׁוֹם הִרְהוּרִים רָעִים, לֹא־כֵן מִי שְׂמִשְׁקַע בְּתַאֲוֹת נְאוּף, וּמְהַרְהֵר הִרְהוּרִים רָעִים, הַמַּח שְׁלוֹ נְהַרְס לוֹ לְגַמְרִי, וְהֵלֵב שְׁלוֹ נִשְׁבֵּר, וְנוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, וְנִכְנָס בּוֹ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן פְּנִימִי. וְתִרְאֶה, אֶהוּבִי, בְּנִי! אֵיךְ שְׁעַל־פִּיר־ב, אֵלוֹ הַנוֹאֲפִים הַמְשַׁקְעִים בְּנְאוּף עוֹד מִתְחַלֵּת יְמֵי נְעוּרֵיהֶם, כֹּל הַמַּח שְׁלָהֶם מִתְעַקֵּם לְגַמְרִי, וּמֵאֲבָדִים אֶת הַשְׁכָּל, עַד שֶׁנִּכְנָסִים לְתוֹךְ עֲצָמָם, וְקָשָׁה לָהֶם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבַרֵךְ, וּבִכְפָּרֵט אֵלוֹ שְׁלֹא נִזְהָרוּ מִפָּגַם הַבְּרִית בִּימֵי נְעוּרֵיהֶם, קָשָׁה לָהֶם מְאֹד אַחַר כֵּן לְהִסְתַּגֵּל וּלְהִיּוֹת בְּחֻבְרָה, וְהֵם תַּמִּיד

הוֹלְכִים לְבַד, מְבַדְדִים מִבְּנֵי אָדָם, כִּי הַחֵטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם
 רִגְשׁוֹת אֲשֶׁמָּה, כִּי זֶה חֵלֶק מֵהֵמַח שְׁלוֹ שְׁהֶלֶךְ לְאִבּוֹד, וְלִכְן
 נִתְעַקֵּם לְבָבָם בְּקִשְׁיוֹת וּבְכַפִּירוֹת וְאִפְיֻקוֹרְסוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ,
 וּמִזֶּה בָּא, שְׂאָדָם תְּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֲצָבְנִי, וְזֶה
 סִימָן שֶׁהוּא פֶגֶם בְּבְרִיתוֹ. וְלִכְן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! אִם אַתָּה
 רוֹצֵה לַעֲזֹר לְהַזוּלָת, שֶׁנִּפְלַ בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית הַזֶּה וּמִתַּחֲתָיו
 שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית, רְאֵה לְקַבְּלוֹ בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְתִמִּיד תַּחֲרִיף
 אֵלָיו, וְתִשְׁתַּדֵּל רַק לְדַבֵּר מִשְׂמִחָה, כִּי הַשְׂמִחָה שׁוֹרְפֶת אֶת כָּל
 הַקְּלָפוֹת, וּבַפֶּרֶט מִי שֶׁפֶּגֶם בְּבְרִית, אִי אֶפְשֶׁר לוֹ לְצַאת מִזֶּה,
 אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂמִחָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א',
 סִימָן קסט): מִי שֶׁשְׂמַח, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ
 שְׁלֵא יַחֲטֵא בְּפֶגֶם הַבְּרִית; וְלִכְן, אֶהוּבִי, בְּנֵי! רְאֵה לְמָסַר אֶת
 נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אַתָּה תִּנְצַל מִלְּבוֹא
 אֶל הַפֶּגֶם הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁהוּא פֶּגֶם הַבְּרִית, וְכֵן עַל-יְדֵי שְׂתִהְיֶה
 שְׂמַח, תִּזְכֶּה לְהַצִּיל גַם אֶת אַחֲרִים, שֶׁכָּבַר נִפְלוּ בְּפֶגֶם הַמְּגַנֶּה
 הַזֶּה שֶׁל נְאוּף וְתַאוּוֹת רַעוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן. וְלִכְן עֲשֵׂה
 זֹאת, אֶהוּבִי, בְּנֵי! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד לְהִרְאוֹת פָּנִים
 שׁוֹחֲקוֹת וְשְׂמִחוֹת לְהַזוּלָת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה אַתָּה בְּעֲצָמְךָ
 שְׂמוֹר מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית, וְגַם תּוּכַל לְהַצִּיל
 אֶת הַזוּלָת מֵהַחֲטָא הַזֶּה. וְלִכְן הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד לְהִיּוֹת

בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ - הֵן לְעֲצָמָךְ וְהֵן לְהַזְוֹלָת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂאֵנֵי צוֹדֵק, וְתִתְוַדַּע, אֲשֶׁר "חִיּוּף שׁוה זָהב".

ו.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנִי! אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאִז הוּא בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, כְּלֵי בַהֲמָה, הַלְכָה ד'): כְּשֶׁהָאָדָם רוֹאֶה גְדֹל צָרוֹתָיו בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, שֶׁהוּא רְחוּק מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְגַם בְּפִרְנֶסָה וּבְגוֹף יֵשׁ לוֹ גַם-כֵּן יִסּוּרֵי קָשִׁים וּמְרִים, כְּמוֹ שֶׁשְׂכִיחַ בְּרַב הָעוֹלָם עֲכָשׁוּ, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁבָאָה עָלָיו אִיזוֹ צָרָה מְמָשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁלֵבֵל יִתְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי מַחֲמַת רַב הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרֵי שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, רַק בְּכֹל עֵת וְעֵת, בְּפֶרֶט בְּעֵת צָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, יִתֵּן עֵינָיו וּלְבוֹ וְדַעְתּוֹ לְהִסְתַּכֵּל וּלְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב עַל חֲסָדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְטוֹבוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד הַנְּהָ. כִּי כָּל אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא, מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל, וּמִנִּיחַ טְלִית וּתְפִלִּין בְּכֹל יוֹם, וּמִיַּחַד שָׂמוּ יִתְבָּרַךְ פְּעֻמִּים בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, רְאוּי לוֹ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם וְיוֹם עַל עֲצָם חֲסָדוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרַךְ עָלָיו, שְׂזָכָה לְהִיּוֹת בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלֵי הַתּוֹרָה, וְלֹא

עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, מִכָּל שֶׁפֶן שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ כַּמָּה טוֹבוֹת נִפְלְאוֹת בְּפִרְטוּיֹת שֶׁגָּמַל עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵעוֹדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְצָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְבוֹ נְכוֹן בְּטוֹחַ, שֶׁגַּם עֵתָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא יִסִּיר חֶסֶדּוֹ וְטוֹבוֹ מֵאֲתוֹ, וַיַּחֲזֵק אֶת לְבוֹ לְצַעֵק וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּצְלִיחוּ גַם עֵתָּה מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִין, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים קח, יא): "מִי יִבְלִנִי עֵיר מִבְּצָר, מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם", הֵינּוּ שְׁמִי שֶׁעוֹר לִי עַד הַנָּה, וְנַחֲנִי עַד אֲדוֹם, הוּא יוֹבִילֵנִי עֵיר מִבְּצָר גַּם-כֵּן. וְזֶה (שֵׁם יח, ד'): "מִהֲלֵל אֶקְרָא הוֹי"ה", שֶׁטָּרַם שְׁאֲנִי קוֹרָא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל צָרוֹתַי, אֲנִי מְהַלְלוֹ וּמְשַׁבְּחוֹ עַל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמִּי עַד הַנָּה, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי יָכוֹל לְקָרוֹתוֹ וּלְבַקֵּשׁוֹ, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֶבֶר, עַל-יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, וְזֶה (שֵׁם נ, יד): "זָבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשָׁלֵם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ, וּקְרָאנִי בְּיוֹם צָרָה אֲחַלְצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי", הֵינּוּ שֶׁגַּם קִדְּם שְׁיֹצְאִין מֵהַצָּרָה שֶׁל עֲכָשׁוּ, וְצָרִיכִין לְקָרוֹתוֹ וּלְבַקֵּשׁוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וַיּוֹצִיאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁנִּפְּלָ לָהֶם, צָרִיכִין קִדְּם לְהַבִּיא תּוֹדָה עַל הָעֶבֶר, וְאֵז דִּיקָא "וּקְרָאנִי בְּיוֹם צָרָה". וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין בְּרֻכּוֹת נד.), שְׁצָרִיכִין לִהְיוֹת מוֹדָה עַל
 הָעֵבֶר, וּמִבְּקֵשׁ עַל לְהִבָּא, כִּי כְּשֶׁאֵין מוֹדִים עַל הָעֵבֶר, קָשָׁה
 מְאֹד לְקָרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִגְדֹּל אֲטֵם הַלֵּב שֶׁנִּתְאַטֵּם מִרְבוּי הַצָּרוֹת
 וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּבִפְרֹט עֵתָה בְּאֶרֶץ
 הַגְּלוּת, שְׁכַמְעֵט אֵין יוֹם שֶׁאֵין צָרְתוֹ מְרֻבָּה מִחִבְרוֹ, וְחֲמָנָא
 לְצֵלָן, וְהַפְרָנְסָה דְחוֹקָה מְאֹד, וְהַבְעַל־דְּדָבָר מִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְאֶרֶץ וְלָרֶחֶב, וְהַמְחַלְקֵת וְהַקְּטִיגוֹרִיָּה וְהַקְּנָאָה
 וְהַשְּׁנָאָה מִתְרַבֵּה בְּכָל פֶּעַם, וְכָל מָה שְׁרוּצִים לְהִתְחִיל לְצֵאת
 מִמָּה שְׁצָרִיכִין לְצֵאת, וְלִהְתְּקַרֵּב לְאִיזוֹ עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 אֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ, וּמִתְגָּרִין בּוֹ יוֹתֵר, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמַעֲצֵם רְבוּי
 הַמְּנִיעוֹת שֶׁמִּתְפַּשֵּׁטוֹת עָלָיו מְרַב צְרוּתָיו וְיִסוּרָיו, אֵין יְכוּלִין
 לְפִתּוֹחַ פֶּה לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל־כֵּן צְרִיכִין לִילֵךְ
 בְּדֶרֶךְ זוֹ מְאֹד, שֶׁבְּכָל פֶּעַם בְּבוֹאוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, אוֹ לְהִתְקַרֵּב לְאִיזָה דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה, יִזְכִּיר לְעַצְמוֹ אֶת
 רְבוּי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁכָּבַר עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמּוֹ מֵעוֹדוֹ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל־יְדִיזָה יִתְחַזֵּק לְכַבּוֹ לְבַטֵּחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 שִׁישְׁמַע תְּפִלָּתוֹ גַּם עֵתָה, וְעַל־יְדִיזָה יוּכַל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ לְפָנָיו שִׁיחְתּוֹ כְּרָאוּי.

וְהַכֵּלֵל, אֶהוּבִי, בְּנֵי! שְׁמֵרְבֵי הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים

שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, נִסְתָּם פִּיּו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִתְעַקֵּם לְבָבוּ בְקִשְׁיוֹת וּבִסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִטְמָטֵם מִחוּ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁהוּא רְחוּק מִיָּשׁוּב הַדַּעַת, וְהוּא שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרִירוֹת וּבְדַכְאֹן, וְאִין עֲצָה אַחֲרֵת, אֲלָא לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַפְשׁ וּלְבִקְשׁ וּלְמַצָּא אֶת הַטּוֹב שֶׁכָּבֵר עָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִין אָדָם שְׁלֵא עָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹבוֹת מֵעוֹדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִכְפַח הַזֶּה הוּא יָכוֹל לְהַמְשִׁיף וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ שְׂמִחָה וְחִיּוּף עַל הַפָּנִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יִקְבַּל גַּם אֶת הַזּוּלָת בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל מִי שֶׁהוּא מְמַרְמֵר, וְנִמְצָא בְּצָרוֹת וּבִיסוּרִים, קָשָׁה לוֹ לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַזּוּלָת בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, כִּי לְבוֹ אֵינּוּ עִמּוֹ, וְלִכֵּן אִם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת בְּדַרְךָ זוֹ - לְתַן תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֵבֶר, שֶׁכָּבֵר עֲזָר לוֹ עַד עַכְשָׁו, עַל-יְדֵי זֶה יִפְתַּח לוֹ לְבוֹ, שְׂיֻכַּל לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, וּמָה גַם בְּזֶה יִכְנִיס בּוֹ שְׂמִחָה אֲמִתִּית, שְׂשִׁימַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֻכַּל לְשִׂמַח גַּם אֶת הַזּוּלָת, וּלְהַבִּיא לוֹ חִיּוּף עַל פָּנָיו, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאָדָם תְּמִיד יִחַפֵּשׁ וּיִבְקֵשׁ אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְיוֹדֵה וְיִשְׂבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד עַכְשָׁו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לוֹ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְיֻכַּל

להחיות את עצמו וגם את הזולת.

הַעֲקֹר תֵּצֵא, אֶהוּבִי, בְּנִי ! מֵהֶעֱצַבֹת וְהִמְרִירוֹת וְהִדְכָאוֹן
הַפְּנִימִי שֶׁנִּכְנַס בְּךָ, וְתִתְחִיל לְלַכֵּת עִם פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת
וּמְאִירוֹת, וְתִמְצָא אֶת הַטּוֹב שֶׁכָּבֵר עָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מֵעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִז תֵּרְאֶה אִיךָ "חִיוֵף שׁוֹה זָהב",
כִּי רַב בְּנֵי אָדָם, כְּשֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם מָה שֶׁעוֹבֵר, הֵם שְׂרוּיִים
בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְירוֹת, וּמֵיֵאָשִׁים אֶת עֲצָמָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-
יְדֵי־זֶה נוֹפְלִים לְעַמְקָא דְתֵהוּמָא רַבָּה, וְנִתְעַקֵּם לְבָבָם, וְהֵם
מְלֵאִים קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְעַל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁתְּמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֵבֶר, וּמִבְקֵשׁ עַל לְהִבָּא,
שֶׁעַל-יְדֵי־זֶה יֵצֵא מֵהִמְרִירוֹת וְהֶעֱצַבֹת שֶׁנִּכְנְסָה בּוֹ, וַיִּזְכֶּה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, וְלִשְׂמַח גַּם אַחֲרַיִם, אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה
וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא !

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

קנו לכם זכויות במפעל חיין של הצדיק זיע"א!



מאות סועדים ביום

בוקר צהריים וערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב. והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!



72x12 ש"ח

פרנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פרנס יום

101x12 ש"ח

פרנס חודש



התקשרו עכשיו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכָל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנוּ

רְבֵי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א



תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

תקון הפללי

כה

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יי לו עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאגְתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נִהְפֶּךָ לְשׂוֹדִי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה נְשֹׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי¹ מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הִבִּין בְּמַתָּג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטֵחַ בְּיַי חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בְּיִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יְשָׁרֵי לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יי יִסְעָדְנוּ עַל עַרְשׁ דְּרִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכְתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי אִמְרַתִּי יי חֲנֻנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֲבֹד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לְחֻמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חֲפִצָּתָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָ בִּי וְתִצְיַבְנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כֹּאֵיל תַעְרַג עַל אַפְיָי מִיָּם
 בֶּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי
 אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמֹר
 אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי
 אֶעֱבֹר בְּסֶף אַדְדִּים עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵיו: ז אֲלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מֵהַר מִצְעֵר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ
 עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֵהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג
 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי
 יגורו עלי עיזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכוּננו
 עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו
 ככלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם כי מי
 שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה

תקון הפללי

כז

כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל
אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי הית
משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי
לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות
אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציה יתהלכו: ט

תקון הפללי

קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים
 דרפך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך
 ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי עלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל מינו פנו בעברתך עלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז

תקון הפללי

כט

הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ה זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו
 מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא
 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר
 יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת
 יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא
 ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ
 חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם
 לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא
 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות
 בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה
 וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו
 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים
 ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את

דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במגים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:



מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666



זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...



שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידינו לשלום.
ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים
ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו
מכף כל אויב ואורב ולקטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פּרעניות
המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כִּי מִלְאֲכֵי'וֹ יִצְנֶ'ה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

ויעקב הלך לדרךנו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראָה
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחננים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני
אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנת אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666



הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

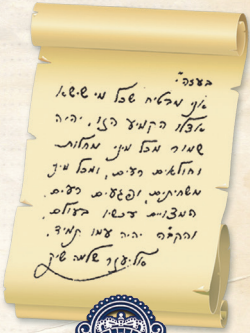
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל
על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר
ברסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il הקמיע"



**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**





מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"



"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666